

[Løvig Simonsen]

kommunalbestyrelsen og i andre frafalder, som man har gjort her.

Men meningen med et veto er vel, at det opretholdes, medmindre man med klare argumenter bliver overbevist om, at de pågældende bygninger ikke er bevaringsværdige. I det sidste brev, man skriver, gør man stadig væk opmærksom på, at de er bevaringsværdige.

Ministeren har gjort opmærksom på, at man selvfølgelig – og det synes jeg også er helt rigtigt – har holdt møde med både enkeltpersoner og grupper om forskellige sager. Men jeg kan altså ikke forstå, hvorfor ministeren ikke i dette tilfælde sagde til fredningsstyrelsen: jeg ønsker dette veto opretholdt, fordi jeg stadig væk mener, at disse bygninger er bevaringsværdige.

Jeg er selvfølgelig glad for, at vi får disse redegørelser, men der er stadig nogle spørgsmål her, som endnu ikke er fuldt afklarede.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg fik ikke før takket ministeren for de meget klare tilkendegivelser om handlingsforløbet, som ministeren gav her for kort tid siden. Jeg synes, der er grund til at opholde sig ved, at der er overensstemmelse med de planer, der er gyldige, lovligt vedtagne, og hvorefter man har rettet sig, og som man har lov til at gøre brug af.

Hr. Pelle Voigt spurgte, hvorfor man ikke havde gjort indsigelse imod, at dette forslag blev behandlet her i tinget som værende i strid med grundloven. Det skal man ikke gøre, når det er beslutningsforslag, der falder ind under forretningsordenens § 17; det er kun, hvis det drejer sig om lovforslag; det er forretningsordenens § 16, men vi kan vende tilbage til, om der bliver grundlag for at gøre det. Jeg tvivler på, om man kan pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der strider imod vores grundlovsbestemmelser; det vil jeg da i hvert fald se, før det overhovedet kan komme på tale.

Men min slutbemærkning skal være, at jeg ikke mener, at noget, der fremsættes i beslutningsform eller på anden måde i dette ting, har nogen som helst form for bestemmende virkning eller retskraft over for borgerne. Det ville minsandten være ejendommeligt, om hver af os 179 blot kunne fremsætte et

eller andet forslag, der skulle drøftes her, og bagefter sige: ja men dér sagde vi sådan, og så er der ingen, der kan være i god tro, efter at det er fremsat. Det er da horribelt, at noget sådant kan siges.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det er jo de store ords debat. Jeg lagde udtrykkelig vægt på, hr. Hagen Hagensen, at det var et flertal i folketinget, der havde fremsat beslutningsforslaget. Så det er noget andet end den historie med, at hver af de 179 medlemmer skulle kunne påvirke retsudviklingen ude i samfundet. Ja, det kan de, hvis de får flertal for noget, men dette er der altså flertal for på forhånd.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg har hidtil forstået det på den måde, at dette beslutningsforslag var fremsat af nogle enkeltmedlemmer fra forskellige grupper i dette ting. Det bekymrer mig særdeles meget, hvis der er tale om, at grupperne står bagved – ikke mindst, hvis socialdemokratiet står bag ved dette forslag. Jeg spørger, om man egentlig har drøftet tingene f.eks. med borgmester Thorkild Simonsen, formand for KL, og hørt, hvad han synes om dette, og om man har hørt, hvad overborgmesteren i København mener om disse ting. Jeg tror, det vil være nyttigt at gøre dette, for jeg er altså inde på, at man vover sig ud i noget, man faktisk ikke kan overse. Jeg er særdeles forundret over, at en tidligere minister kan være medforslagsstiller til punkt 4 i dette forslag – jeg ser ned på fru Tove Lindbo Larsen. Jeg synes, det er særdeles ejendommeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod det-